

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Den østerlandske Pige

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: "Den østerlandske Pige", i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staf02tom-shoot-workid54627/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede digte

Men den speidende Fornuft
Skimter Dig i høien Luft.

- 3 Hvis Du kun med Lilliestenglen
Uskyld lig, paa Stierner staaer;
Hvis kun Guder og kun Englen
Om Dit Ophold Kredsen staaer;
Vee os Arme, hvis Du kun
Males høit paa Æthergrund!
- 4 Rundt Naturen Dig paakalder,
Blomst og Fugl bekiende Dig,
Og i Aarets første Alder
Om Dit Komme trænge sig:
Mennesket kun Sagnet har,
At Du før paa Jorden var.
- 5 Ikke sees Du Dig at boie,
Æren lig, for kronet Magt;
Ikke hefter sig Dit Øie
Til den hierteløse Pragt:
Nøisomt Offer æsker Du,
Øm og nænsom er Din Hu.
- 6 Men Du tidt Din Krone flefter
Af den kanske Meiers Neeg,
Tit med foldet Vinge sætter
Dig ved Børneflokkens Leeg;
Thi hvor mindst Du ventes, der,
Lunefulde, helst Du er.
- 7 Dybt i Dalen, skiult og rolig
Staaer en Hytte ved en Aae,
Det er *Nøisomhedens* Bolig,
Alle Dyder til den gaae;
Lykken end, af Flugten træet,
Dvæler kun paa denne Plet.

- 8 Lykkens signede Veninde!
Rosenrøde Nøisornhed!
Kun hos Dig kan Længsel finde
Alt hvad Hierter trylles ved:
Dyd og Lykke, evig troe,
Favnes ikkun i Din Boe.

Den østerlandske Pige

- 1 Brune, hoppende Gazelle,
O hvor er du lykkelig!
Fra din troe og ømme Fælle
Instet Gitter skiller dig.
- 2 Nydelige Colibrier!
Eder jeg misunde maae,
Som ved kielne Melodier
Vingen om hinanden slaae.
- 3 Blomster! Blomster! som udbreder
Eders Duft og Farveskier,
Zoraide ligner eder,
Ak! hun ogsaa fangen er.
- 4 Søde Bie, som dem omsurrer,
Sæt dig paa min Rosenkind!
Turteldue hist, som kurrer,
Flyv til Zoraide ind.
- 5 Skal min Længsel mig førtære,
Mens jeg elsker alting her?
O jeg veed, der vist maae være
Nogen som mig haver kjær!

- 6 Jal ved Blomster vil jeg tale,
 Blomster ere Jordens Smil,
Blomster Hiertets Indre male
 Med et sindrige Farvespil.
- 7 Denne fulde Rose sige,
 At der i min Barm er Vaar,
Og at der dens skionne Lige,
 Elskøvs Flammerose, staær.
- 8 Denne Dalens skiulte Lilje,
 At jeg aldrig elsked' før,
Og at ingen mandig Vilje
 Løfede mit Jonfruslør.
- 9 Lukte Hyacinther pege
 Hen til den nedgangne Sol.
Elskøvs natligdulgte Lege
 Mærkes ved en Narfiol.
- 10 Disse øinende Aurikler
 Raade, vel at vogte sig,
Denne Haarlok, jeg omvikler,
 Skal for evig binde mig.
- 11 Færdig er mit Hiertes Gave,
 O hvor skønt et Elskøvsbrev!
Tak det kiære Foraar have,
 Med hvís Blomster jeg det skrev.
- 12 Nu i Haven, for at kaste
 Skriften over Muren hen,
O hvor vil min Elsker haste,
 Haste for at finde den!